

PROGRAM

ADAPTACYJNY

DZIECI KLAS I

Szkoła Podstawowa nr 3
im. ks. Franciszka Blachnickiego

ul. Wyspiańskiego 1
42-600 Tarnowskie Góry

Od 1 września 2016 r. każde dziecko sześciolatnie na wniosek rodziców może być przyjęte do klasy pierwszej pod warunkiem, że korzystało z wychowania przedszkolnego w roku szkolnym poprzedzającym rozpoczęcie nauki w klasie pierwszej lub posiada opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o możliwości rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej (w przypadku niekorzystania przez dziecko z wychowania przedszkolnego). Dzieci 7-letnie mają obowiązek rozpoczęcia nauki w pierwszej klasie szkoły podstawowej.

Zadaniem nauczyciela jest wszechstronny rozwój dziecka poprzez wspomaganie jego wrodzonego potencjału i stworzenie możliwości poznawania świata.

Kształcenie obejmuje dwa równie ważne wymiary – zarówno wychowanie, jak i nauczanie. W przypadku dzieci 6-letnich, jak i 7-letnich nauczyciel musi położyć przede wszystkim nacisk na wychowanie, dopiero potem na nauczanie małego dziecka. Najpierw musi zostać zbudowana odpowiednia motywacja do uczenia się, a dopiero potem wspólne odkrywanie świata.

Niniejszy program służy przyjaznej adaptacji dzieci rozpoczynających naukę w naszej szkole w związku z obniżeniem wieku szkolnego oraz stworzeniem najlepszych warunków dla ich wszechstronnego rozwoju.

CEL GŁÓWNY PROGRAMU:

- Stworzenie dzieciom optymalnych warunków do sprawnej i łatwiej adaptacji w szkole.

CELE SZCZEGÓŁOWE PROGRAMU:

- Zaspokojenie poczucia bezpieczeństwa dzieci.
- Eliminowanie stresu adaptacyjnego.
- Wspomaganie dziecka w procesie przystosowania do życia w nowym otoczeniu, jakim jest szkoła.
- Zmniejszenie u dzieci napięć emocjonalnych związanych z pobytem w nowym środowisku.
- Poznanie u dzieci możliwości percepcji, wzrokowej, słuchowej, ruchowej, orientacji przestrzennej.
- Zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami ucznia oraz tradycjami i zwyczajami szkoły. Aktywne uczestnictwo najmłodszych w zabawach i imprezach szkolnych.
- Sukcesywne nabywanie umiejętności korzystania z różnych przedmiotów, sprzętów i pomieszczeń.
- Poznawanie osób pracujących w szkole – umiejętność zachowania się w stosunku do innych.
- Kształtowanie poczucia przynależności do grupy rówieśniczej.
- Motywowanie dzieci do podejmowania działań sprzyjających integrowaniu się z rówieśnikami.
- Przygotowanie rodziców do udzielania dziecku wsparcia psychicznego i pomocy w procesie przystosowania.
- Pogłębienie wiedzy rodziców i nauczycieli o problemach przystosowawczych małego dziecka.
- Zorganizowanie pomocy materialnej dla potrzebujących uczniów.

NALEŻY PAMIĘTAĆ, ŻE SZEŚCIOLATKI W PORÓWNANIU Z SIEDMIOLATKAMI MOGĄ CHARAKTERYZOWAĆ SIĘ:

- + mniejszą dojrzałością zadaniową – krócej są w stanie wysiedzieć na krześle,
- + w mniejszym stopniu kontrolują poprawność własnej pracy,
- + potrzebują częstszych przerw i bardziej urozmaiconych zadań,
- + kierują się motywacją zabawową,
- + mają mniejsze poczucie obowiązku, dlatego powinni uczyć się poprzez zabawę.

Z wyżej wymienionych powodów należy pamiętać, że obecności 6-latków w klasach pierwszych powinna towarzyszyć **modyfikacja podejścia do nauczania zintegrowanego**.

DZIECKO ROZPOCZYNAJĄCE NAUKĘ W SZKOLE:

W pracy z najmłodszymi uczniami (w szczególności w pierwszych miesiącach) najlepiej sprawdzają się: zabawy z wykorzystaniem prostych rymowanek, wierszy; zabawy ruchowe, rytmiczne, pląsy, piosenki z elementami układów ruchowych (tanecznych); rozwiązywanie zagadek słownych, rysunkowych; różnorodne zajęcia plastyczne; czytanie bajek, opowiadań; doświadczenia i eksperymenty przyrodnicze; zabawy z chustą animacyjną.

Podstawową i dominującą formą działalności i aktywności dziecka w młodszym wieku szkolnym jest zabawa. Proces nauczania powinien być związany z zabawą (manipulacyjne, konstrukcyjne, tematyczne, dydaktyczne i ruchowe).

Taka „zabawowa” forma wdrażania dzieci do pracy powinna przeważać w ciągu 2–3 miesięcy początkowej nauki oraz przez kilka dni po przerwie świątecznej, feriach.

Stopniowo należy przechodzić do formy wspólnej pracy z dość częstym, ale niezbyt regularnym nagradzaniem – zwiększa się w ten sposób motywację do uczenia się.

W czasie realizacji treści nauczania powinno się przeznaczać czas na pracę przy stolikach, przy komputerze, zajęcia na dywanie, zabawy ruchowe, muzyczno-ruchowe i gimnastyczne, wykorzystując różne pomoce naukowe: podręczniki, zeszyty, karty edukacyjne, gry dydaktyczne, różnego rodzaju liczniki, plansze demonstracyjne, sprzęt sportowy, instrumenty zgodnie z planem zajęć.

ZAJĘCIA W KLASIE PIERWSZEJ:

TREŚCI I ZADANIA DO REALIZACJI	SPOSOBY I FORMY REALIZACJI
Poznanie środowiska szkolnego: – pomieszczeń szkoły, – terenu przylegającego do szkoły, – pracowników szkoły.	➤ rozmowa na temat sali lekcyjnej, jej położenia i wyposażenia, ➤ zwiedzanie budynku szkolnego – – rozmowy na temat bezpiecznego poruszania się w budynku szkolnym, poznanie zasad korzystania z pomieszczeń i sprzętów szkolnych, właściwego zachowania się w szkole, ➤ zajęcia na boisku szkolnym – – poznanie zasad korzystania z obiektów i z sprzętów sportowych, ➤ poznanie pracowników szkoły i ich pracy – rozmowy na temat właściwego zachowania się w stosunku do nich.
Poznanie nowych kolegów: – kształtowanie poczucia przynależności do grupy rówieśniczej, – przygotowanie dziecka do efektywnej współpracy, – budowanie pierwszych przyjaźni.	➤ gry i zabawy integracyjne, ➤ rozmowy i zabawy tematyczne, ➤ zadania i zabawy w zespołach różnej wielkości i w zmieniających się parach, tworzenie okazji do poznawania różnych dzieci i współdziałania z nimi w różnych zadaniach ➤ rozmowy o zasadach i normach społecznych – informowanie, uzgadnianie, uzasadnianie, rozstrzyganie wątpliwości ➤ aranżowanie sytuacji, w których dzieci mogą obserwować i doświadczać różnych relacji społecznych i przez to zwiększać ➤ wachlarz swoich kompetencji społecznych (wyjścia do instytucji publicznych w najbliższej okolicy, zaproszenie gości do klasy, zadania wykonywane wspólnie z rodzicami, współpraca ze starszymi i młodszymi dziećmi, np. w świetlicy, pobliskim przedszkolu, na festynie).

TREŚCI I ZADANIA DO REALIZACJI	SPOSOBY I FORMY REALIZACJI
Poznanie praw i obowiązków ucznia.	➤ rozmowy na temat szkoły i jej funkcjonowania, ➤ ustalenie klasowych norm zachowania, ➤ zadania, zabawy i obowiązki pozwalające poznawać, doświadczać i ćwiczyć różne, ➤ role społeczne (dyżurny klasowy, szef grupy zadaniowej, nauczyciel innych dzieci, zabawy w inscenizacje z podziałem na role), ➤ wybór samorządu klasowego, ➤ zapoznanie z obowiązującymi dokumentami szkolnymi.
Rozwijanie aktywności dzieci, kształtowanie wytrwałości i odwagi w działaniu, zdobywanie samodzielności.	➤ wykorzystywanie naturalnej potrzeby aktywności sześciolatków, ich spontaniczności oraz naturalnej dziecięcej ciekawości i postawy twórczej, ➤ stwarzanie okazji do samodzielnego poznawania rzeczywistości: dotykania, wąchania, smakowania, poruszania, używania zwykłych przedmiotów w niezwykle sposób, ➤ zamienianie zwykłych przedmiotów (np. kasztanów) w „pomoce dydaktyczne”, ➤ wykorzystywanie każdej okazji do nauki czytania, pisanie i liczenia: szukania różnic i podobieństw, tworzenia zbiorów, uczenia relacji przestrzennych i przyczynowo-skutkowych (w sklepie, na poczcie, w parku itd.), ➤ stosowanie różnych form aktywności, a szczególnie zabawy.

TREŚCI I ZADANIA DO REALIZACJI	SPOSOBY I FORMY REALIZACJI
Motywowanie dzieci do realizacji szkolnych zadań, poszerzanie wiedzy, umiejętności poznawczych i społecznych przez zabawę, współdziałanie z innymi.	➤ wprowadzanie zabaw i gier ruchowych i wplatanie ich w zadania szkolne ➤ wprowadzanie wierszyków, piosenek, wyliczanek, rymowanek, które pozwalają dziecku porządkować wiedzę i rozwinąć pamięć, ➤ wprowadzanie gier planszowych i komputerowych, które wymagają współdziałania z innymi, uczą znoszenia porażek, pocieszania innych, planowania działań, świętowania sukcesu, ➤ tworzenie miejsc do spontanicznej zabawy „na niby”, z odgrywaniem ról.
Poznajowanie siebie, swoich emocji i strategii radzenia sobie z emocjami pozytywnymi i negatywnymi.	➤ dostarczanie wiedzy o emocjach poprzez: 1) nazywanie i opisywanie ich w różny sposób – słowami, gestami, minami, 2) umożliwianie obserwowania różnic i podobieństw w przejawach emocji, 3) poszukiwanie związków między emocjami, a tym, co je mogło wywołać, ➤ zachęcanie do zastanawiania się nad sobą i swoim działaniem przez udzielanie dziecku informacji zwrotnych, rozmawianie o celach i zasadach wspólnej pracy i zabawy, ➤ zachęcanie do wyrażania uczuć w rozmowie, przez rysunek, gestem, miną, odgrywanie postaci i scenek.

METODY I TECHNIKI PROWADZENIA ZAJĘĆ:

- Obserwacja
- Pokaz
- Metody oparte na słowie:
 - rozmowa,
 - dyskusja,
 - objaśnienia
- Metody czynne – oparte na działalności dzieci:
 - metoda samodzielnych doświadczeń,
 - metoda kierowania własną działalnością dziecka,
 - metoda zadań stawianych dziecku,
 - metoda ćwiczeń
- Metody interaktywne:
 - burza mózgów,
 - krąg,
 - gry dramowe
- Techniki:
 - rysunek,
 - zabawy ruchowe,
 - kula śniegowa
- Formy pracy:
 - zespołowa,
 - grupowa,
 - indywidualna

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA:

Dziecko:

- ☀ czuje się bezpiecznie w szkole,
- ☀ bezstresowo staje się uczniem,
- ☀ potrafi współpracować w zespole,
- ☀ aktywnie uczestniczy w życiu szkoły,
- ☀ zdobywa wiadomości i umiejętności.

Opracowała: mgr Anna Osowiec